

Andrzej Marcinkowski

Czy niedziałanie względnie niedbałe działanie w procesie adwokata wyznaczonego z urzędu może uzasadniać wznowienie postępowania na podstawie przewidzianej w art. 401 pkt 2 k.p.c.?

Palestra 49/7-8(559-560), 243-244

2004

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**PYTANIA
I ODPOWIEDZI
PRAWNE**

Andrzej Marcinkowski

**Czy niedziałanie względnie niedbałe działanie w procesie adwokata
wyznaczonego z urzędu może uzasadniać wznowienie
postępowania na podstawie przewidzianej w art. 401 pkt 2 k.p.c.?**

Organy izb adwokackich stwierdzają znaczące zwiększenie skarg klientów spowodowane niedziałaniem względnie niedbałym działaniem adwokatów w postępowaniach sądowych. Skargi dotyczą adwokatów będących pełnomocnikami z wyboru i wyznaczanych z urzędu. Niepokoi stała tendencja wzrostu, przy czym nie może brzmieć pocieszająco stwierdzenie, że znaczna część skarg jest merytorycznie nieuzasadniona.

Po ogłoszeniu uchwały składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 21 września 2000 r. III CZP 14/00 (OSNC 2000, z. 2, poz. 21) dozwalającej adwokatowi ustanowionemu dla strony przez Sąd odmówienie wniesienia kasacji, jeżeli byłaby ona niedopuszczalna lub oczywiście bezzasadna, pojawił się nowy typ skargi na adwokata, który wniesienia kasacji odmówił.

Organy samorządu postępowały zresztą niejednolicie i często niekonsekwentnie, przykładowo wyznaczając nowego pełnomocnika z urzędu, który czasami dezawuował odmowę poprzedniego pełnomocnika i wnosił kasację po ustawowym terminie. Wnioski o przywrócenie terminu do wniesienia kasacji w zasadzie nie były przez sądy uwzględniane, w rezultacie więc szukano wyjścia z tej trudnej sytuacji, co skutkowało wnoszeniem skarg o wznowienie postępowania.

W postanowieniu z 3 marca 1997 r. III CKN 10/96 (OSP 1997, z. 9, poz. 172 z aprobującą głosem prof. dr. hab. Witolda Broniewicza) Sąd Najwyższy stwierdził, że: „Niedziałanie w procesie pełnomocnika z urzędu może uzasadniać wznowienie postępowania na podstawie przewidzianej w art. 401 pkt 2 k.p.c.”.

Muszę jednak z naciskiem podkreślić, że Sąd Najwyższy ostatnio zajął **odmienne** stanowisko, stwierdzając w postanowieniu z 26 marca 2003 r. II CZ 26/03 (ogł. OSNC 2004, z. 6, poz. 95):

„Nienależyte wykonanie obowiązków procesowych przez adwokata ustanowionego z urzędu nie może stanowić podstawy wznowienia postępowania, polegającej na pozbawieniu strony możliwości działania (art. 401 pkt 2 k.p.c.)”.

Z tym poglądem trzeba się zgodzić, zwłaszcza że Sąd Najwyższy wskazał także na odpowiedzialność dyscyplinarną.

Tak więc odpowiedź na zadane pytanie musi być przecząca.